

Østtyske «gjestehus»

Er det forferdelig galt å mene det samme som «Folk og Land»?

En Hardanger-mann ved navn L. G. Alvsaker har tatt det meget verdifulle initiativ å starte en Rhodesia-Syd-Afrika-forening som skal arbeide for å spre en mer nøktern informasjon om forholdene i de to land enn hva som er vanlig i norsk massemedia, og for å endre den beklagelige politikk som går ut på å støtte og hjelpe alle mulige og umulige røde terrororganisasjoner i Afrika. Det foreningen ønsker og håper på, er en fredelig og balansert løsning på problemene i det sørlige Afrika, slik at også den hvite mann fortsatt kan få leve og eksistere i området. «Vi nordmenn snakker om vår sorte bror og glemmer at vi også har en hvit bror — under de samme himmelstrøk», skriver Alvsaker i en artikkel i Morgenbladet.

Såvidt vi kan se, står Rhodesia/Syd-Afrika-foreningen nesten nøyaktig for det samme syn på utviklingen som «Folk og Land» har vært talsmann for gjennom flere år, og vi sendte derfor Alvsaker noen nummer av vår avis. Av artikkelen i Morgenbladet fremgår det at han er dypt sjokkert over dette og hevder at det må være provokatører som har vært ute for å sverte hans forening ved å antyde at den mener det samme som vår avis. Han hevder at så ikke er tilfelle og prøver å vise at det er en avgrunn mellom hans og våre synspunkter. Vi synes det er lite overbevisende all den stund resten av hans artikkel like gjerne kunne stått som en utenriksleder hos oss.

Til slutt et samvittighets spørsmål til Alvsaker: Skjønner han ikke at han ved sin måte å skrive på er med på å diskriminere en lenge forfulgt befolkningsgruppe og bidrar til den svartmaling som har vært grundig nok utført fra før?

Het sommer

Unge journalister har fått innpass i norske ukeblad og dagsaviser.

De avløser ensprede pressefolk som siden 1945 har hjernevasket store deler av det norske folk ved hets og løgnaktige beretninger fra okkupasjonstiden og årene etterpå.

I august måned har vi opplevet en strøm av artikler, intervjuer og reportasjer som gir s a n n h e t e n fra denne tid.

Det er de nye, unge redaksjons-krefter som tvinger frem ytringer norsk presse i alle år etter okkupasjonen har underslått.

Reaksjonen er ikke uteblitt.

Livende redd for i fremtiden å bli stillet ansvarlig for rettsbrudd, tortur og masseutplyndring står gamle kjendiser fra «rettsoppgjøret» frem og bedyrer sin uskyld.

Lang trykningstid gjør at «Folk og Land» først i neste nummer kan bringe omtale og kommentar fra siste tids «hvitvask» og «svartmaling» i norsk presse.

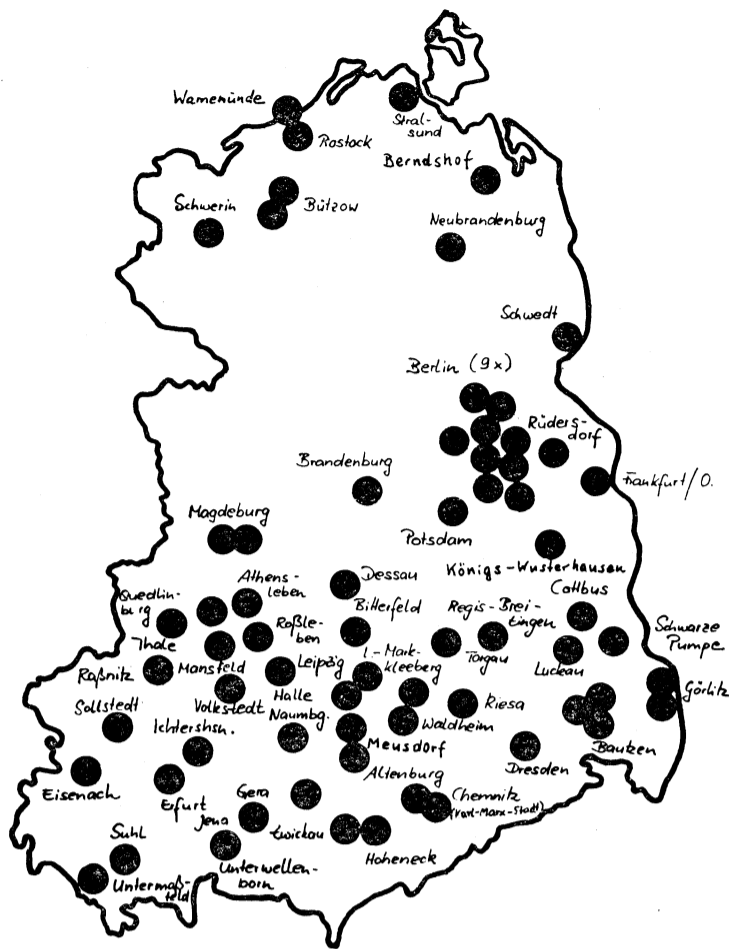
Ord for dagen

«Mer synd er det faktisk på de gamle landssvikdømte, rettsoppgjørets ofre.

I alle år har de ventet på oppreisningen. På at den offentlige mening skal snu, og vende seg til dem med en beklagelse: Unnskyld, vi trodde dengang dere var ynkelige forrædere, vi ser nå at dere var mennesker med en annen politisk mening... De fornuftige av de dømte fra 1945 ønsker seg bare dette før de dør: At det skal fastslås at om de tok feil, så var det ut fra aktverdige, politiske og ikke kriminelle, motiver.

Antakelig vil de oppnå dette. Det vil si, noen unnskyldning kommer aldri, ting skjer ikke på den måten. Men gradvis vil opinionen kantre og de foraktelige fra 1945 stå som de — ikke helt uinteressante — menneskene som mente noe annet i åra forut.»

Hans Fredrik Dahl i Dagbladet (9/8)

Vi trodde det var et turistkart net som en oversikt over særegne gjestehus som ville gi fred over Øst-Tyskland. Med de svarte sirkler innteg- og hvile under en feriefærd i

DDR. Tidsnok oppdaget vi feiltagelsen. Heldigvis. De mørklagte sirkler angir nok Øst-Tysklands gjestehus, men skulle vi ta inn på noen av dem ville de neppe gitt oss fred og hvile.

Særegne er de heller ikke. I hvert fall ikke i land som er kommet under den Sovjet-Russiske støvel.

Kartet viser oss nemlig den uhorvelige mengde fengsler og konsentrasjonsleirer som nå er anlagt i «folkerepublikken».

Hvor tusener av frihetselskende tyskere daglig blir lemlestet under tortur på grunn av sin tro og overbevisning, etter fluktforsøk til Vest-Tyskland eller for å ha søkt myndighetene om et pass til liv i frihet.

Et oppsiktsvekkende kart, selv for oss som fikk føling med de mange norske konsentrasjonsleirer etter okkupasjonen.

Også våre leirer var anlagt og drevet i god forståelse med herrene i Kreml, slik «gjestehus» i alle Sovjet-Russlands slavestater blir det. Nå er de norske konsentrasjonsleirer utslettet. For tid og evighet?

Neppe hvis statsminister Nordli fortsatt får spille sin rolle som Nygaardsvolds gjenferd under behandlingen av våre forsvars- og utenrikspolitiske affærer.

Likevel ble han dømt for landssvik!

«Bevares for en ruvende skikkelse han var, David Monrad Johansen, nå også månedens komponist. Han preget alt og alle han kom i kontakt med — det ble mange i hans mangedårige liv. Han var både temperamentsfull og øm, han var vår og stolt, en høyreist person som ikke uten grunn ble karakterisert som en høvdingskikkelse i norsk kulturliv.

Han var norsk i sinn og holdning. Dermed ikke sagt at han dyrket de snevre landegrensener. Han hadde åpent sinn også for det som rørte seg i tiden. Han forstod og oppfattet «signalene» utenfra. Likevel var det det rot-ekte norske som preget hans kunstneriske virke.

I 1929 — da hans mektige «Voluspå» (for kor og orkester) ble uroppført — holdt Erik Werenskiold en tale for komponisten, hvor han karakteriserte Monrad Johansen som «en trollmann». Han var det!

Han skrev trolsk musikk og dyrket naturmystikk (slik han gav uttrykk for det i sitt fine orkesterdikt «Pan» (etter Knut Hamsuns roman). Vi møter naturmystikken også i hans klaver-suiter «Fra Gudbrandsdalen» og «Nordlandsbilder».

Selv var han en stor Grieg-beundrer. Han skrev også en ruvende Grieg-biografi. At Griegs kunst betydde mye for ham er hevet over tvil.

David Monrad Johansen var en ener, hans kunst vil leve i våre sinn så lenge toner vil bety noe.

Store ord det er dekning for.»

Det er Kjell Bækkelund som skriver dette. I «Verdens Gang» den 9. mai 1978. Denne gang i bot og tap av almen aktelse for landssvik?

Oss undrer det ikke. For sammen med David Monrad Johansen satt det titusener kvinner og menn av samme støpning i norske konsentrasjonsleirer etter okkupasjonen. Men undrer det ikke mange at David Monrad Johansen likevel, til tross for sin rotnorske

Mot undergangen

(forts. fra side 6)

Det er kanskje derfor myndighetene drar inn pakistanere, vietnamesere o. a. Det er vel en major Sagen som skrev: «Norgesveldets endelige undergang».

Det parti som ødela vårt forsvar, som ville ha oss inn i EF, som har ført oss mot konkurs, det sitter fremdeles med makten. Det var vel på tide at det kommer et jordskjelv og rister vekk — «samfunnslusa» — og «fan-ten med spikersuppa».

Men djevelen ler...

Ola Furueth

FOLK og LAND

All post bes adressert til:

Postboks 7157 - Homansbyen, Oslo 3.

Kontoradresse: Enerhaugplassen 4, Oslo 6. Tlf. (02) 19 06 71. Kontortid: Tirsdag kl. 11—14 og onsdag kl. 18—21. Redaktøren treffes bare etter forutgående avtale.

Abonnementspriser: Kr. 40,— pr. år, kr. 20,— pr. halvår. I nøytraft omslag: Tillegg kr. 5,— pr. halvår. Utenfor Skandinavia: Kr. 50,— pr. år, kr. 25,— pr. halvår.

Bruk postgirokonto 5 16 45 04
Løssalg kr. 3,—

Annonsepris: Kr. 0.70 pr. spaltemm. + MVA

Utgiver: A/S FOLK OG LAND
Viking Boktrykkeri, Oslo